

ПРОТОКОЛ

№ 45

гр. Провадия, 14.02.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПРОВАДИЯ, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Ив. Стоилова

при участието на секретаря П.Х.Д.

Сложи за разглеждане докладваното от Елена Ив. Стоилова Гражданско дело № 20213130101096 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 14:07 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ М. Р. АТ., като баща и законен представител на детето Ф.М.Р., редовно уведомен, не се явява лично представлява се от адв. Г.Н. и Г.Г., АК-**** редовно упълномощени с пълномощно по делото и приети от съда от преди.

ОТВЕТНИКЪТ ОБЩИНА ПРОВАДИЯ, редовно уведомен, представлява се от адв. К.М. АК ****, редовно упълномощен с пълномощно по делото от преди, се явява.

СЪДЪТ докладва за постъпила молба № 495/28.11.2022 г. от адв. Г. Н. АК **** и адв. Г. Г. АК ****, че от 17.01.2022г. е било проведено съдебно заседание по гр. д. № 1096, обективизирано с протокол № 11/17.01.2022г. имало непълноти и неточности. Молят да се допусне извършването на поправка и допълнение в протокол № 11/17.01.2022г. по гр. д. № 1096/17.01.2022 г.

СТРАНИТЕ поотделно: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че поради редовното призоваване на страните и с оглед становището им, не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ връчва копие от молбата за поправка на протокола на ответника, за да се запознае.

АДВ. М.: Не възразявам да се разгледа молбата за поправката на протокол от проведеното открито съдебно заседание от 17.01.2022г.

СЪДЪТ намира че следва да се изслуша протокола от проведеното съдебното заседание от 17.01.2022г. по отношение на показанията дадени от свидетелката Е.А.Я. -А.а, свидетелката Е.Ш.. Предвид гореизложеното

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА изслушването на звукозаписа от проведено открито съдебно заседание по делото на 17.01.2022г. по отношение на показанията дадени от Е.А.Я. -А.а и свидетелката Е.Ш..

Звукозаписа от проведено открито съдебно заседание по делото на 17.01.2022г. по отношение на показанията дадени от Е.А.Я. -А.а и свидетелката Е.Ш. се изслушва.

Адв. Г. и Н.: Нямаме други искания по отношение на поправката на протокола от 17.01.2022г.

Адв. М.: Аз имам по отношение на сумата, която сме предложили за споразумение на ищеца. В протокола погрешно е записана сума 2.500лв. а те са 5. 500 лв. Ако ищцовата страна не възразява.

Адв. Г.: Ние чухме предложението.

Съдът дава възможност на страните да изложат становищата си по отношение на исканата поправка на протокол.

Адв. Г.: Уважаема Госпожо председател поддържаеме направената молбата. Установи се нейната основателност с оглед на звукозаписа, който е проведен по време на съдебното заседание и моля протокола да бъде съобразен със съдържанието, което чухме днес в настоящото съдебно заседание.

Адв. Н.: Да се уважи молбата.

Адв. М.: Не се противопоставям.

СЪДЪТ намира, че следва да бъде допусната поправка в протокола от проведеното открито съдебно заседание от 17.01.2022г. като бъдат допълнени показанията на свидетелката Е.Ш. и на свидетелката Е.Я.-А.а съобразно изслушания звукозапис. Молбата за поправка на протокол, следва да бъде оставена без уважение по отношение на искането за допълване показанията на свидетелката Ш. относно изявлението ѝ за медикамента, който е дала на детето непосредствено след инцидента. След изслушания звукозапис не се установи свидетелката Ш. да споменава, че е дала медикамент на детето, предвид гореизложеното

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА поправка в протокола от проведеното открито съдебно заседание от 17.01.2022г. като бъдат допълнени показанията на свидетелката Е.Ш. и на свидетелката Е.Я.-А.а съобразно изслушания звукозапис.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за поправка на протокола от проведеното открито съдебно заседание от 17.01.2022г. по отношение допълване показанията на свидетелката Ш. относно изявлението ѝ за медикамента, който е дала на детето непосредствено след инцидента.

Показанията на Е.Ш. следва да се четат по следния начин:

СВИДЕТЕЛЯТ Е.И. Ш., ЕГН *****, българска гражданка, омъжена, неосъждана, без дела и родство със страните по делото. Предупредена за отговорността по чл. 290 от НК. Обещава да говори истината.

Зная защо съм тук. Месец август при постъпване на смяна видях в коридора майка с дете и бях повикана да ги транспортирам със следните думи от дядото „Д-р Ч. тръгваш с внучето ми за ****“. На въпроса ми, “ какво се случи“, разбрах че детето е паднало от метър и половина приблизително на детска площадка и си е ударило главата. Видях детето в скута на майката обърнато към нея със затворени очи сънливо и с белези на повръщане. Своевременно от коридора ги изведох и ги заведох в линейката без да влизат в спешен кабинет. На момента се отпътува и реанимационите действия, започнаха по време на транспорта. А те бяха слагане на шийна яка, хващане на постоянен венозен път и подаване на кислород. Това по време на транспорт е сравнително трудни манипулации, но за щастие бяха успешни. Видимо детето беше много сънливо. Налагаше се да предизвикаме чрез болка отваряне на очите. От дясното му ухо имаше кървава струя. Това показва сериозно поне на

първи етап черепно мозъчна травма. Детето повърна два пъти по време на транспорта, това са белези на контузия на мозъка и мозъчен оток. Заведохме детето до шокова зала в болница „ ****“ и го предадохме на екип в сънливо състояние неговорещо, реагиращо на силно дразнене на силно болков дразнител.

На въпроси на адв. Н.: Доколкото знам травмата е от падане от детска пързалка. При падането детето губи съзнание. Майката го събужда с вода, пощипване повикване. Имало е момент от загуба на съзнание. Майката беше разпитана от мен по време на транспорта. В сферата на медицината е трудно да се каже, но аз мисля че перфектно за щастие си свършихме дълга. На детето му бяха указани своевременни реанимационни действия. Това забавяне на контузията тоест овладяването от наша страна липсата му може да доведе до по-сериозни последици. Със сигурност има значение това начало, тази начална спешно медицинска помощ.

На въпроси на адв. М.: Лекар съм и началник на филиала за Спешна медицинска помощ. Дядото ми каза „ Д-р Ч. тръгваш със внучето ми за ****“. Аз съм началник на дядото на детето. Когато беше изписано детето тогава го видях. Тогава беше задоволително общо състояние, под ежедневно наблюдение на майката. Не мога да кажа след колко време след изписването на детето го видях. Не е моя работа да знам и не е моя работа да помня колко дена са в болница. Не мога да кажа абсолютно, по- малко от месец, два.

На въпрос на Н.: Транспортирането на детето до **** беше абсолютно наложително.

Страните заявиха, че нямат въпроси към свидетеля.

Показанията на Е.Я. –А.а да се четат по следния начин:

СВИДЕТЕЛЯТ Е.А.Я.-А.А, ЕГН *****, българска гражданка, омъжена, неосъждана, без дела и родство със страните по делото. Предупредена за отговорността по чл. 290 от НК. Майка на детето Обещава да говори истината.

На 13.08.2021 г. отидохме с детето на детската площадка в ***** и с големия ми син и майка ми. Първото му спускане беше добре, на пързалката не за първи път отиваме. На второто спускане аз съм до него понеже стълбичките, там където се качват не са прави, а са полегати. Поради което се качва бавно на горе, аз съм до него по това време, защото пързалката е висока и понеже няма настилка. Не мога да го оставя сам защото е малък. Спускането на пързалката му се случва по следния начин: Аз съм до него, той не иска да го държа, но съм до него. Качва се нагоре тя е така (свидетелката показва как е пода на пързалката) качва се нагоре, при което аз му казвам „внимателно“, сяда, аз отивам отпред на пързалката, където се спуска, защото там няма настилка. И когато то се пързеля и обикновено по-малките деца главичките им отиват така назад, но за не се удари аз съм там, и при спускането си обикновено го хващам. Аз бях неотлъчно до него качва се нагоре, при което му казах да внимава, да сяда, когато се пързеля и при спускането си го хващам. Когато са повече децата единия родител стои до стълбичките, другия родител стои отпред. Първото

му спускане мина, на второто му спускане в момента в който се качва, почти по средата беше на стълбичката дясната му ръчичка се отскубна. Просто не можах да го хвана, бях до него, но то се отскубна и падна назад, удря си главата назад и се чува едно „Пук“. Затвори си очите и не реагираше на пръсках го с вода. След това отвори очи, плача му беше едно такова с „бъбъбъ“ стонове, невикаше силно. В този момент се обадих на свекъра ми, той е фелдшер. Каза ми да го заведа до спешния. Аз го носих на ръце до колата. Той беше много отпуснат, не можеше да върви, дадох го на майка ми. С големия ми син, майка ми държеше малкия в ръцете и отидохме в къщи. Пред вратата там в къщи мъжът ми тъкмо ни изчакваше, защото му съобщих, че детето е паднало лошо и отиваме в къщи баща му да го види. Сложихме го на леглото, но той беше много отпуснат и от дясното му ухо течеше кръв. Свекъра ми каза трябва да отидем в бърза помощ. Той в колата повръщаше, цялата ми риза беше в кръв от ухото му. Слязохме от колата той пак повръщаше. През това време доктор Ч. излезе и каза „качвайте се в линейката“. Разпитваше ме какво се е случило. В линейката му сложиха на врата якичка, включиха го на система, беше отпуснат, говорехме му. Когато съвсем се унасяше му включиха кислородна маска. До шокова зала в околна болница слязохме. Детето в линейката пак повръщаше. Веднага му назначиха скенер. Тогава изпадна в безсъзнание. Тогава ни отстраниха. На следващия ден той изобщо не се беше събудил, изпаднал в безсъзнание. Аз помислих, че се случва най-лошото, на нищо не реагираше. Лекарката от скенера, каза да се връщаме веднага в шокова зала. Много лекари се събраха около него. Лекарката каза, че не може да разбере дали има дишане или не. Придружаваха го лекарите отново до скенера, нас не ни допуснаха до там и от скенера в шокова зала. Тогава казаха, че трябва да се заведе в реанимацията, аз бях с детето. Включиха му апарати. Гледаха му зеници включиха го на апарати да му видят дишане, сърдечна дейност. Като попитах лекаря какво е състоянието на детето те казаха, че в момента не знаят и чакат де се събуди. Чакали, нищо не можели да кажат по-конкретно. Малко по-късно дойде д-р Б. с епикризата и каза че има счупване на черепа и това трябва да се потвърди от неврохирург. Докторите за да не изпадне в гърч му следяха температурата, понеже беше в безсъзнание. На сутринта няколко пъти му правиха лабораторни изследвания. Когато се събуди и видя обстановката започна да плаче много. Тази кръв от ухото е в следствие на счупване на тъпанчева мембрана от налягането. Дойде на консултация от уши нос гърло лекарка, дойде неврохирург. Каза, че счупването на черепа е в дясната страна, точно в тази връзка като демонстрирал е казало „пук“ и то отзад и е счупена, каза че не е засегнат мозъка, но трябва да го наблюдаваме много. Ако се влоши ще се направи допълнителен скенер, и че трябва да се пази, да не скача, да не гледа телевизия. Два дни бяхме в реанимация, два дни в неврохирургия. След изписването 20 дена бяхме плътно до него, понеже не можеше да го изведем навън, детето плачеше през цялото време му се карах да не бяга, да не си удари главичката, да не скача на леглото. Беше се поизнервило в този период, тъй като казаха, че трябва да пазим главата, да пазим ухото, да не влиза вода вътре. Това се отрази зле на големия ми син, той три дена е бил много изплашен, после ми го казаха, защото се е чувствал виновен, иначе той обича да излиза на детската площадка.

На въпроси на Съда: Сега е добре малкия син, чувства се нормално. Малко по-късно го пуснахме на детската градина. Изписаха ни на 15 септември но след това още 20 дни го държахме под наблюдение в къщи. Социалните му контакти бяха намалени. Беше много тежко за него и за нас. Сега чува добре с дясното ухо, възстанови се тъпанчевата мембрана, трябва много да го пазим да не влиза вода, да не се удря. В болницата се наложи в неврохирургия да му спрат едната система, защото два пъти му се запушиха абокатиите и при отпушването много го заболя вената и много плачеше. При всеки един плач се оплакваше, че го боли главата и ухото и му спряха вливанията венозно докато се успокои. Сънят му беше спокоен. Той се напишкваше вечер и не можеше без памперс това продължи около месец след това. Той и до ден днешен не иска да ходи на тази площадка. Майка ми живее до тази площадка на ****, като минаваме от там казва: „ Паднах, счупих главичка, плаках“. Големият ми син иска да ги пусна да играят там, но той казва: „ не, не“. Големият ми син отива с баба си на детската площадка, ние ги изчакваме отпред пред блока или в майка, защото той не иска. На другите детски площадки не е имало проблеми на центъра, искал е да ги посещава, да се люлей, да се пързала, но на тази конкретно не иска да ходим.

На въпроси на адв. Н.: Детето падна от метър и половина от детската площадка назад на главата си. Настилката е неравна, има камъни с остри ръбове. Няма настилка има следи от настилка и едни трескички такива, но то просто има следа от тях няма ги. Аз знам тази детска площадка от големия ми син преди 9 години като я открих настилката на тази площадка бяха стърготини, но от тогава до сега няма и следа от тях. Страшно много деца играят там, включително и моите деца играеха, защото наблизко никъде няма такава площадка. Тя не е в добро състояние никъде няма табели, че не трябва да се играе, че е опасно, че е опасна площадката. Съответно тези деца, като искат да играят няма как да обясниш на това дете, че е забранено да се играе на тази детска площадка. Настилката на тази детска площадка преди време имаше дървени стърготини. В момента тя не е в добро състояние. Няма поставени табели, че не трябва се играе на тази детска площадка. След инцидента единствената промяна е, че са сложили два дървени трупи, това е ограждението. Тези трупи ги нямаше, то беше така на трескички, стърчаха като железни скоби такива, пирони които са държали тази конструкция. Единствено те са подновени. Тази детска площадка е в не добро състояние. Има събиране на подписи, има коментари, че няма предприети мерки. Просто трябва да се поддържа. Никой не иска нищо ново просто да се поддържа тази настилка. Детската люлка за по-големите деца три седмици седеше там счупена. Има една госпожа Р. тя чисти, ако има нередности тя сигнализира общината. Имаше една люлка, която е опасна. Родителите я качваха нагоре за да не искат малките деца да се люлеят на нея, големите я смъкват. Тя е пластмасова отгоре е счупена отдолу едва се държи. Дори някой от родителите правят забележка да не се качват децата, защото е счупена. Децата няма къде да играят, а тази детска площадка е голяма. Лятно време следобед е пълно с деца малки, големи. Единият родител стои до стълбичката, другият отпред. Тази пързалка по принцип не е стабилна, клатушка се. Когато горе има големи дечица 2-3 и пързалката се клатушка. До пързалката има две пейки. Имаше две деца на пързалката и

самата пързалка се клатушка, ние казахме на децата да не се качват, тъй като е опасна. Стълбичката на пързалката освен, че е не поддържана и поизтрита, самата пързалка се клатушка. Самата пързалка е изтрита от боята. Най-големия проблем е, че няма настилка. Ако имаше тази настилка от гумените, при този удар като падна, той нямаше да си счупи черепа. Той падна на камъка. Просто нямам супер силата да го хвана, то това се случва, аз съм така до него, той се качва, виждам как му се отскубва дясната ръка и не можах да го хвана. Ако падне някое дете ще си счупи главата, има камъни. Стана изключително бързо. Когато се качват по стълбичката на пързалката нагоре няма перила или да е обезопасена. В страни на самата пързалка има топчета, където се качват децата. Освен, че има табела, че обекта е под видеонаблюдение други табели няма. На табелката не пише за какво се извършва това видеонаблюдение. Имаме страх след този инцидент. Като го пуснахме на детска градина ги предупредихме, те ни казаха, че знаят за случая. Казахме да са внимателни да няма удари по главата да внимават с него. След инцидента ограниченията ни бяха да стоим в къщи. Казаха на слънце да не го подлагаме, стояхме в къщи, излизахме на двора. В началото беше много тежко. Имахме насрочена почивка до **** със самолет, но не отидохме заради това, че заради спукване на тъпанчето, не трябва да се качва на самолет. На ухото му слагахме една тапа, като водихме децата на аква парк. Ходихме на почивка, където в хотела да има басейн. Престоя в болницата детето го понесе тежко. Първо детето беше много стресирано, като се събуди, като видя едни кабели да стърчат от него, много трудно беше да задържим на пръста устройството, с което му се мереше налягането на кислорода, на жизнените показатели. Това беше много трудно. В неврохирургия също беше много трудно, не можехме пред стаята да излезем, имаше там болнична обстановка. Занимавахме го с играчки, не можеше по интернет клипчета да гледа, не ни беше позволено много да гледа. Да си взира погледа на едно място, беше трудно. Не беше кошмар, беше ад не го пожелавам на никого. И се надявам с това дело да си понесат последствията Общината. Защото за тези 9 години общо взето никакво подобрене не е направено по детската площадка, не се поддържа това което го има. Има събрана и подписка от родителите на района, с която е запознат лично и Кмета и Общинския съвет, но никакви мерки не са предприети. Дори след инцидента единствено тези две трупчета, които са сложени на заграждението. Нито има настилка, нито има табели, дори след инцидента, които да обозначат, че площадката е опасна за игра. Защото аз няма как да обясня на детето ми, че не може да играе там защото е опасно. Една табела няма. Там отиват деца и от училището, наблизо има основно училище. Малките класове учителите ги извеждат там, включително и на големия ми син той е втори клас. Като е хубаво времето пролетта и есента ги извеждат на ****, на тази площадка. Във фейсбук имаше публикации на родители, които показват нередностите на площадката, включително тези пирончета стърчащите железните. Има и едни детски, като спирала отдолу едното е с зебра другото е с друго животинче за две деца те също дръжките им стърчаха имаше снимка как един баща ремонтира дръжките да не се мърдат. На люлката която е за по-малки деца отпред имаше един стърчащ гвоздей остър, единия баща беше облепил с изолирбанд, за да не се наранят децата по ръчичката. Това не е редно родителите да го правят

Ищец: Аз лично се обадих на Председателя на Общинския съвет и казах ако може да сложат табели. Нищо, че не са я направили. Там 30-40 деца играят, сега идва пролетта, поне да имаше къде .

На въпроси на адв. М.: Детето тежеше 13 кг. и половина. Взех детето на ръце, така лекичко го хванах, въпреки, че не е правилно. Аз също съм медицинско лице знам, но как мога да свестя детето си. Заведох детето на чешмата, за да го наплискам, той не реагираше. Снимките, които показвате са от детската площадка. Това не е настилка, това са камъни. Където е тази пързалка това е настилната, неравни камъни, това не е асфалт, това са неравни камъни.

Съдът предоставя на адв. М. снимки приложени към корицата на делото.

На въпроси на адв. М.: Самото дърво, където се катерят децата е изтъркано, както и боята. Това не е нашата снимка на пързалката. Другото ми дете се катереше, аз него не го пазех, пазех малкото. Детето не иска да го държа, то не за първи път се качва на тази пързалка, аз стоя до него точно с това намерение, ако падне да го хвана, но в момента не можах да го хвана. Аз стоях до детето си. Аз не го оставям само да се качва, да седя на пейката, да си гледам телефона или да си говоря с някой, аз стоя до детето ми. Има и свидетели. Аз стоях до детето ми просто не го държах, не искаше, но нямах супер силата да го хвана, когато видях че се отпуска. Тръгнах да го хващам, но не успях, детето падна и само се чу „пук“. Почнах да викам „Ф.Ф.“ но той не реагираше, забели си очите детето взех го в ръце. То това може секунди е било по-малко от минута, но на мен ми се стори дълго. На чешмата когато го намокрих дойде в съзнание и не правеше нищо. След като го наплисках с вода той не плачеше, а правеше така: „бъбъбъб“ стенеше.

Страните заявиха, че нямат въпроси към свидетеля.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, приключило в 15.29 ч.

Съдия при Районен съд – Провадия: _____

Секретар: _____